

Korunk mesehősei a suliban

Iskolások találkozása Finy Petra írónővel

Különös vendégei voltak a Reguly Antal Általános Iskola F épületének. Nekünk, felnőtteknek a Futrinka utca hősei talán többet mondanak, mint Seprű Srác, Bögreúr, vagy Labda Tündér. A gyerekek számára mesekönyvekből már ismerős figurák most életre keltek, a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház összehozta őket a zirci iskolásokkal. A program a Márai Irodalmi Ideiglenes Kollégium és a Márai Tényirodalmi Ideiglenes Kollégium támogatásával valósult meg.

– *Finy Petrának* 2008 óta kilenc gyermekkönyve jelent meg, s felnőttek számára is írt egy regényt Madárasszony címmel. Kezdetben rajzolt, majd nagyobbik lánya születése után kezdett el írni – mondta az írónőről *Berkesi Gáborné*, a városi könyvtár olvasószolgálatosa. Hozzátette: könyveit olvasni számára boldogságot jelent.

Mesemoziból, bábszínházból, versből egyaránt jutott arra az egy órára, amelyet a népszerű vendég eltöltött a gyerekekkel. Mindjárt az elején sikerült megráfálnia őket. Szendert, az alvó lepkét és Bodza nénit kellett megkeresniük. A nevét egy szörpalapanyag virágáról kapó idős hölgyről annyit elárult Petra, hogy fehér haja van. Ám hiába az ismertetőjegy, a jobbra-balra-hátraforduló iskolások csak a tanár néniket láthatták. Aztán egyszer csak megjelent a vetítövászon az anyóka. Végül mindenki előkerült, a lepke az írónő hátsó farmerzsebében aludta mély álmát, amikor rátaláltak. A gyerekeknek fel kellett ébreszteniük a narancssárga testű, csillogó zöld szárnyú rovar. Elsőre mindez nem tűnhet túl bonyolultnak, de gondoljunk csak az „élőlény” tulajdonnévére, s mindjárt komolyabb kihívásnak tekinthetjük a feladatot. Petra háromig számolt, s olyan ricsaj támadt, hogy nem csak Szender, hanem talán a szomszéd házak éjszakai műszakos lakói is felébredtek tíz óra után pár perccel... Még a huncutságáról, rosszalkodásáról híres, de varázsolni is tudó Rufusz Rafaelt sem kellett segítségül hívniük.

Aztán szép sorjában jöttek a többiek: a tündér, aki a sok csokitól labdányi lett. Kézből kézbe passzolták a „tündéri” plüssfocit az iskola aulájában, de azért az csak nincsen rendjén, hogy ilyen kövér egy tündér! Ezért aztán közös erővel sikerült lefogyasztani. Igen ám, de most, hogy végre eltűnt a pocakja, honnan szereznek labdát? – Majd veszünk a „tündér-sportboltban” – nyugtázta Finy Petra. Miután minden megoldódott, a gyerekek mehettek moziba. A Becsinált leves című versfilm idős nénikről, bácsikról szól, akik még puliszkát ettek gyerekkorukban, pedig az kutyakaja, és akkora méretű cukrot ettek, mint a krumpli, innen származik a krumplucukor édességünk.

A mozi után az iskolások újabb leckét kaptak, ki kellett javítaniuk, amiket Petra „elírt” a könyveiben. „Nyuszi ül a fülben”, „Felmegy a krumpa”, „Paripás ostor”. A közönség soraiban egyetértés alakult ki, hogy ezeknél a kifejezéseknél valami nem stimmel, így aztán egy kicsit a tanár nénik szerepkörébe bújtak, s korrigálták a „hibákat”. A gótéről is hamar kiderült, csak az írónő fantáziájában él a spenótban, hiszen nem parajos, hanem tarajos, és azt is tisztázták, hogy a gazemberek nem gazból

vannak. A szójátékgyűjteményből adott ízelítő nagy sikert aratott a gyerkőcök körében, akik a műsor végén nosztalgiázhattak kicsit.

Az Ovi-ügy című meséjét vetítette le Finy Petra, amely arról szól, hogy az óvodásoknak milyen szabályokat kell betartaniuk. Arra vonatkozóan megosztották a véleményüket, hogy a sulis vagy az ovis a jobb, az viszont egyértelművé vált, hogy az iskolások szívesen mentek vissza az óvodába arra a néhány percre.

Aztán csengettek...

A kép kissé csalóka: nem a takarítók kenyerét szeretne elvenni Finy Petra, a lazaságáról híres Seprű Srácot mutatja be az iskolásoknak

Kelemen Gábor